

Prisernes og Indtægternes Bevægelse. Naar der kommer en Nedgang dér, maa man ogsaa automatisk vente en Nedgang i Skatteindtægten. Den Ligning til Indkomst- og Formueskat, der skal foregaa i Begyndelsen af næste Kalenderaar, vil antagelig give en mindre Skatteindtægt, end Tilfældet var med den foregaaende Ligning, og derigennem vil man altsaa faa en Nedgang i Skatteindtægterne.“

Angaaende en Nedsættelse af Skatterne bemærkede Ministeren, at der ikke fra Regeringens Side kan ventes noget Forslag om Nedgang i Procentsatserne for Indkomstskatten. Han tilføjede: „Men Skattnedsættelserne skal komme, for saa vidt der er nogen Mulighed for, at Statens Økonomi kan bære dem, da det netop ligger ganske i Plan med de Bestræbelser, som hele vor Skattepolitik gaar ud paa. Jeg skal da ogsaa tilføje, at jeg mener, at man — foruden hvad der kan gøres, uden at skabe ny Indtægter —, hvis saadanne Muligheder skulde vise sig, tillige bør søge Midler til en Omlægning fra de indirekte Skatter over paa de direkte. Det vil naturligvis deraf forstås, at der ikke fra min Side kan ventes Forslag om nogen Nedsættelse af de direkte Skatter, idet jeg tværtimod mener, at der vil kunne bæres en større Del af Skattebyrderne i Danmark gennem direkte Skatter, end Tilfældet er i Øjeblikket. Regeringens Bestræbelser vil med Udviklingen, som den ventes, for Øje netop være at søge at skaffe de Lempelser paa de indirekte Skatter, som er mulige, ogsaa for derigennem at være med i den almindelige Udvikling, som jeg forudser vil komme.“

De forskellige Partiers Ordførere ved 1. Behandling i Folketinget var: Wilmann for Socialdemokraterne, N. Neergaard for Venstre, Pürschel for de Konservative og Rode for de Radikale.

Disses Udtalelser drejede sig dels om Indholdet af den ved Rigsdagens Aabning af Statsministeren fremsatte Udtalelse „Trontalen“, dels om de af Finansministeren ved Forslagets Fremlæggelse berørte Spørgsmaal. Særlig fra Neergaards Side udtaltes Tvivl om, at det lagte Budget kan holde, navnlig fordi Skatteindtægten maa antages at gaa meget væsentlig ned i 1926—27.

Til 2. Behandling var kun stillet 34 Ændringsforslag, alle af de forskellige Ministre med Tiltrædelse af det samlede Finansudvalg, men paa en Række Punkter forbeholdt Udvalget sig sin Stilling til 3. Behandling.

Til 3. Behandling var stillet 2 463 Ændringsforslag, hvilket store Tal væsentlig hidrørte fra den almindelige Nedsættelse paa 10 pCt. paa Udgiftsbudgetterne som Følge af Pristallets Nedgang. Samtlige Ændringsforslag med Undtagelse af 9 var stillede af paagældende Ministre og tiltraadte af hele Ud-